

www.ozolaine.lv

RĒZEKNES NOVADA PAŠVALDĪBAS IESTĀDES "MALTAS PAGASTU APVIENĪBA"
STRUKTŪRVIENTĪBAS „OZOLAINES PAGASTA PĀRVALDE” BEZMAKSAS INFORMATĪVĀIS IZDEVUMS

OZOLAINE.LV

www.rezeknesnovads.lv

JŪNIJS 7 [88] 2021

IZDEVUMS IZNĀK VIENU REIZI MĒNESĪ

SVEICAM STARPTAUTISKAJĀ BĒRNU AIZSARDZĪBAS DIENĀ!

Ozolaines PII „Jāņtārpiņš” bērni izklaides jaunuzstādītajā rotaļu laukumā iekārtā „Zvaigzne” bērnu dārzā teritorijā!

Foto no Ozolaines PII „Jāņtārpiņš” arhīva

Kopš 2007. gadā Latvijā oficiāli atzīmējam 1. jūniju – Starptautisko bērnu aizsardzības dienu, bet lielā daļā pasaules šo dienu atzīmē jau no 1950.gada.

Labklājības Ministrijas oficiālajās relizēs ir norādīts, ka katra iedzīvotāja pienākums ir sargāt savu un citu bērnu drošību. Situācijās, kad konstatēti bērnu tiesību pārkāpumi, ir pienākums ziņot policijai, bāriņtiesai vai citai bērna tiesību aizsardzības institūcijai.

Bez šaubām, mūsdienās rūpes par bērnu izglītību, attīstību, sociālo un emocionālo komfortu ir uzstādītas kā viena no sabiedrības svarīgākajām prioritātēm, un šī parādība sabiedrībā ir jauna, ja salīdzina ar citiem laika periodiem, arī ar relatīvi nesenu pagātni, piemēram, 18.,19.,20.gadsimta sākumu. Bērns, viņa dzīvība, veselība, drošība u.c. fundamentālas pamatvērtības ir labas, veselīgas un attīstītas sabiedrības nākotnes pamats.

Mūsdienās lielā daļā sabiedrības vairs netiek pieņemtas un ar likumu ir aizliegtas fiziski un emocionāli vardarbīgas bērnu audzināšanas

metodes. Taču jaunie audzināšanas rīki – labs piemērs, ieklausīšanās, komunikācija u.c. vēl nav līdz galam apgūti, un tādēļ bieži vien bērnu uzvedībā un rīcībā varam saskatīt neaudzināšanas sekas. Kombinācijā ar pārmērīgu vardarbīgu datorspēļu spēlēšanu, pārāk ilgu klaiņošanu u.c. faktoriem, bērni un jaunieši spēj pastrādāt prātam neapveramas lietas.

Dārgie Ozolaines pagasta vecāki un citi pieaugušie! Tieši mēs visi kā sabiedrība un arī katrs individuāli esam atbildīgi, lai bērni ir ne tikai pabaroti un apgērbti, bet arī labi audzināti, lai jaunieši cienītu un godātu citus cilvēkus, gan vienaudžus, gan pieaugušos! Šajā īpašajā dienā un arī turpmāk aicinām pievērst lielu vērību tam, cik ļoti mēs, vecāki un apkārtējie, varam padarīt bērnu dzīves pilnvērtīgas un piepildītas ar labiem darbiem un nodomiem!

RĒZEKNES NOVADS
Ozolaines pagasts

www.rezeknesnovads.lv www.ozolaine.lv

ZIŅAS ĪSUMĀ:

Šogad tiks sveikti astoņi Ozolaines pagastā deklarēti bērni-piecgadnieki!

Ozolaines PII „Jāņtārpiņš” plānojot darbinieku un skolotāju atvaļinājumus paziņo, ka no 28.06.2021. līdz 01.08.2021. iestāde būs slēgta.

Atbilstoši Centrālās vēlēšanu komisijas 28.05.2021. lēmumam Nr. 29 “Par Rēzeknes novada pašvaldības domes vēlēšanām” ir atcelts Centrālās vēlēšanu komisijas 21.01.2021. lēmums Nr. 3 “Par pašvaldības domes vēlēšanām” daļā, kas attiecas uz Rēzeknes novada pašvaldības domes vēlēšanu izsludināšanu. Rēzeknes novada domes vēlēšanas 05.06.2021. nenotiks!

Ozolaines pagasta pārvaldes darba laiks JŪNIJĀ:

- 19.06.2021.: [Valsts un pašvaldības iestādes pārceļta darba diena no 25.06.2021.] Darba laiks no pl.8.00 līdz pl.14:30
- 22.06.2021.: Pirmssvētku diena. Darba laiks no pl.8.00 līdz pl.14:30.
- 23.06.2021.: Līgo diena - slēgts.
- 24.06.2021.: Jāņu diena - slēgts.
- 25.06.2021.: -slēgts.

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Ceļa „A 13” posma remontdarbu dēļ ir iespēja autobusa kavēšanās!

SIA “Rēzeknes satiksme” informē, ka līdz ar ceļa A13 posmā „Rēzekne-Andronova” būvdarbu sezonas uzsākšanos, autobusa kustības maršruts Nr. 16 “Blaumaņa iela - Bekši”, pasažieriem ir jārēķinās, ka satiksmes ierobežojumu dēļ ir iespējama sabiedriskā transporta kavēšanās. Iespējams, ka būvdarbi tiks veikti līdz pat novembrim un autobusi var kavēties.

Pārvadātājs aicina pasažierus ņemt vērā un rēķināties ar satiksmes ierobežojumiem, kā arī, ieejot autobusā, vilkt mutes un deguna aizsegu un nenoņemt to līdz brauciena beigām. Tāpat iespēju robežās neizmantojot sabiedrisko transportu īsāku attālumu pārvarēšanai un apsvērt brauciena nepieciešamību sastrēgumstundās.

Atvainojamies iedzīvotājiem par sagādātajām neērtībām!

Avots: www.rezeknessatiksme.lv

Pārtikas pakas skolēniem

Pagājušajā nedēļā Liepu pamatskolas 1.-9. klašu skolēni saņēma pārtikas pakas par periodu no 1. līdz 28.maijam. Šajā mācību gadā šī ir pēdējā pārtikas paku izdales reize.

Liels paldies Maltas pagastu apvienības darbiniekiem, kuri nodrošināja pārtikas paku nokomplektēšanu visa mācību gada laikā, kā arī Liepu pamatskolas šefpavārei –Vitai Sandotei un šoferim Jānim Kojānam, par pārtikas paku piegādi skolēniem.

Vai Ozolaines pagasta mežos apmetušies lāči?

Aprīļa beigās sociālajos tīklos parādījušās fotogrāfijas un ziņa, ka Ozolaines pagastā pie Ritiņu ezera tika pamatīts lācis. Ar ziņu dalījies kāds vietējais pagasta iedzīvotājs, kura rīcībā ir meža dzīvnieku video novērošanas kamera. Foto fiksēšanas brīdī lācis bija ieradies uz mednieku izveidotu un speciāli meža dzīvniekiem aprīkotu barošanas vietu.

Ozolaines pagasta pārvalde ir sazinājusies ar Mednieku biedrības „Dabas draugi 1” pārstāvi Edgaru Runču un noskaidrojusi, ka lācis bija fiksēts Ozolaines pagasta Maremonta sādžā, bet tas nenožīmē, ka lācis ir apmeties šajā vietā uz palikšanu un nolēmis dzīvot mūsu vidē.

Līdz šim Latvijā nav fiksēti gadījumi, kad lācis uzbrucis cilvēkam, tomēr ikvienam no mums, ieejot mežā un citās atklātās vietās, ir jābūt uzmanīgam.

Ņemot vērā lāču izplatības pieaugumu Latvijā, Dabas Aizsardzības pārvalde informē - lauku apvidos, kur parādījušies lāči, noteikti jāpiedomā par to, kur un kā tiek novietoti atkritumi - urnām jābūt slēgtām, lai tās nepievilinātu savvaļas dzīvniekus. Vienlaikus jāuzmanās dravniekiem - lāču radītie postījumi bišu dravām var palielināties, ja savlaicīgi netiek veikti preventīvi pasākumi.

Lielākoties lācis vispirms cenšas pretinieku izziņāt un nobiedēt. Ja cilvēks izturas nosvērti un mierīgi, dzīvnieks parasti atkāpjas. Lācim nedrīkst skatīties acīs, jo šādu rīcību tas uztver kā izaicinājumu, kas provocē

uzbrukumu.

Satiekot dzīvnieku, kas gatavojas uzbrukt, jācenšas mierīgi atkāpties, nepagriežot dzīvniekam muguru. Noteikti nedrīkst pagriezties ar muguru pret zvēru un skriet projām, jo tas var izsaukt plēsēja instinktu, kad tam jāķer bēgošs medījums.

Dodoties dabā, ir jāatceras, ka mēs neesam vienīgie, kas tur atrodas - dabu mēs dalām ar dzīvniekiem, par kuru klātbūtni parasti uzzinām vien pēc to atstātajām pēdām: ķepu nospiedumiem, ekskrementiem vai kādas citas pazīmes, pašu dzīvnieku neredzot.

Lai izvairītos no sastapšanās ar lāci:

- Pastaigas laikā turies uz meža takām un ceļiem;
- Ar savu uzvedību netraucē citus dabas baudītājus un meža iemītniekus, bet laiku pa laikam uzkāp uz kāda zara, ierunājies vai iedziedies;
- Rūpīgi vēro dabu sev apkārt, lai dzīvnieka klātbūtni varētu laikus pamanīt;
- Ja mežā šķērso nepārredzamu vietu, tad pastiprināti liec par savu klātbūtni manīt.

Ja esi pamanījis lāci:

- Netuvojies lācim, nemēģini to panākt vai aiztikt dzīvnieku vai tā mazuļus;
- Iespējami ātri, bet neskrienot dodies prom no sastapšanās vietas;
- Negriez lācim muguru - atkāpies atmuguriski;
- Neskaties lācim acīs - dzīvnieks var to uztvert kā izaicinājumu;
- Uzvedies klusi, līdz dzīvnieks turpina savas gaitas.

Kapusvētki Ozolaines pagasta kapsētās!

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

- 20.jūnijs plkst.14.30 Dzeņu kapi. Plkst. 13.00 Sv.Mise Prezmas Svēto apustuļu Sīmaņa un Jūdās Romas katoļu baznīca [Prezmas Svēto apustuļu Sīmaņa un Jūdās Romas katoļu draudze] Vikārs - Dainis Kašs mob.26439743;
- 11.jūlijs plkst.15.00 Pleikšņu kapi [Rēzeknes Jēzus Sirds Romas katoļu draudze] Prāvests -Ainārs Londe mob. 28394225;
- 10.jūlijs plkst.14.00 Runču kapi [Ozolmuižas Svēto Pētera un Pāvila Romas katoļu draudze] Prāvests - Imants Petrovskis mob. 29357792;
- 10.jūlijs plkst.15.00 Ūsveišu kapi [Ozolmuižas Svēto Pētera un Pāvila Romas katoļu draudze] Prāvests - Imants Petrovskis mob. 29357792.

- Romas katoļu draudze] Prāvests - Imants Petrovskis mob. 29357792;
- 17.jūlijs plkst.14.00 Skuju kapi [Ozolmuižas Svēto Pētera un Pāvila Romas katoļu draudze] Prāvests - Imants Petrovskis mob. 29357792;
- 17.jūlijs plkst.15.00 Barkānu kapi [Ozolmuižas Svēto Pētera un Pāvila Romas katoļu draudze] Prāvests - Imants Petrovskis mob. 29357792.

KAPUSVĒTKU KĀRTĪBA

Sākumā visi pulcējas pie galvenā kapu krusta, kur priesterā vadībā lūdzas, klausās Svēto Rakstu lasījumus un priesterā uzrunu. Pēc tam visi iet procesijā - gājienā apkārt kapiem, kur 5 apstāšanās vietās aizlūdz par mirušajiem. Noslēgumā tiek dota svētība bērniem. Noslēgumā ikvienam ir iespēja palūgt priesteri nosvētīt jaunuzstādītos kapu pieminekļus.

Covid-19 pandēmijas laikā Kapusvētkos ievērojot divu metru distanci un higiēnas noteikumus!

Кампишская старообрядческая община информирует о Литиях на кладбищах в Озолайнской волости

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

- Лоси – 7.00 – 10.00
- Гроверишки – 10.00 – 12.00
- Андроновы – 7.00- 9.00
- Кампишки – 9.00 -12.00
- Бочи – 12.30

19.06. (суббота)

- Лайзаны – 7.00 – 9.00
- Бекши – 9.30. - 13. - 00

20.06.(воскресенье)

- Слоботка – 7.00 – 9.00
- Балбиши – 7.00 – 9.00

Анна Тараканова

Председатель Совета Кампишской старообрядческой общины
Моб. 28282571

Лития, или Литания (греч. — распространения Covid -19, просьба длинное шествие, или — «просьба, мольба, молитва») — одно из православных богослужений совершаемых притворе храма. Литией в современной практике может называться зауспокойная служба.

Приближается Троицкая неделя. С присутствием прихожан состоятся литии на кладбищах Озолайнской волости, в соответствии с графиком общины С целью ограничить

17.06. (четверг)

- Крыжевники - 7.00 - 9.00
- Дейманы – 9.30 – 11.00
- Шкварки – 11.30 -14.00
- Ерошенки - 9.00

18.06.(пятница)

Троица это время поминания усопших. Кладбище это место последнего пристанища тех, кто ушёл из жизни и показатель совести живых. Все мы должны быть обеспокоены состоянием кладбища, наводить порядок и чистоту во имя святой памяти наших предков. Напоминаем, что мусор следует выносить за территорию кладбища в одно указанное место, а не где попало.

OZOLAINIETIS—JĀNIS JUKNA!

Ozolaines pagasta Ūsveišu iedzīvotāja **Jāņa Juknas** personība, šķiet, iemieso visus notikumus, kas šobrīd mūsu valstī ir aktuāli un nozīmīgi. Kā nekad iepriekš uzmanība tiek pievērsta cilvēku veselībai un medicīnai, kurai Jānis veltījis 38 darba gadus. Turklāt vasarā gaidāmas pašvaldības deputātu vēlēšanas, un arī šajā laikā Jānim ir pieredze - paralēli ārsta darbam laikā no 1997. - 2001.gadam viņš vadīja Rēzeknes pilsētas domi. Arī personīgi Jānim šis ir īpašs posms - tiekamies laikā, kad dabā viss ir vienos ziedos un dienas garums tuvojas savam maksimumam, drīz svinēsim vasaras saulgriežu, reizē īpaši godinot Jāņus! Šogad svētkiem viņš varēs sagatavoties īpaši rūpīgi, jo tikko, maija otrajā pusē, ir noslēdzis savas aktīvās darba gaitas Rēzeknes Slimnīcā.

Ko Jums kā Jānim nozīmē Jāņi, kā tos svinat?

Es esmu ļoti priecīgs, ka man vecāki deva šo vārdu! Jāņi mums ģimenē ir lielākie svētki, jo es esmu Jānis, man ir dēls Jānis un meita - Līga. Viņi abi ir pieauguši, pie mums vairs nedzīvo. Meita jau aptuveni gadu mitinās Vīnē, jo znots strādā lielā firmā, un viņu aizrotēja uz turieni, uz firmas centrālo kantori. Tāpēc tikšanās ar meitas ģimeni, mazbērniem, sanākt retāka, bet Jāņi jebkurā gadījumā mums ir lielākie svētki, mēs cenšamies sanākt kopā, un no laika gala ir bijusi tāda tradīcija, ka Jāņus mēs svinam nevis pilsētas dzīvoklī, bet braucam uz laukiem. Tuvākā vieta bija mana nelaiķa sievastēva dzimtā māja Ozolaines ciema padomes (tā toreiz sauca pārvaldi) Ūsveiši, Lazdukalna mājas. Visi mūsu bērniņas un darba draugi, radi brauca uz turieni svinēt, un tie bija un ir lielākie svētki gada laikā. Vienu gadu saskaitīju, ka mēs bijām 53 svinētāji, ieskaitot bērnus. Vai šogad izdosies? Es ceru, ka jā! Mēs visi esam

Foto no J. Juknas personīgā arhīva

vakcinējušies- gan mēs ar sievu, gan sievas māte, gan arī bērni, vedekla, znots - visi. Tikai mazbērni vēl nav, jo nav sasnieguši vakcinēšanās vecumu. Ļoti ceram, ka uz Līgo visi varēsim būt kopā.

Vēl ko vēlos teikt par Jāņu, Līgo tradīcijām - es nesen noklausījos Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes informāciju kādā masu medijā par populārākajiem vārdiem. Tagad ļoti populāri ir Emīlijas, Roberti. Bet visbēdīgākais, ka pagājušajā gadā Latvijā n e v i e n a i meitenei nav dots vārds Līga. Jāņa vārds jaundzimušajiem vēl tiek dots, tiesa, nedaudz. Bet cerēsim, ka šie vārdi atgriezīsies! Jo Pēteri jau atkal parādās, un šis vārds jau bija gandrīz pazudis, Stefānijas parādās. Cerēsim, ka arī Līgas vārds būs populārāks jaundzimušo vārdu sarakstā! Kad dzima mana meita, īsi pirms atmodas, tad tas bija bieži dots vārds, gan rados, gan draugos. Iespējams, tas bija tuvojošās trešās atmodas pacēluma iespaidā. Mazbērniem gan ir *ļoti latviski vārdi* - Raeners un Raens [*smejas*]. No otras puses, ejam uz Eiropu!

Droši vien, ka visvairāk Jūs esat pazīstams kā Rēzeknes Slimnīcas mediķis. Kādā intervijā teicāt, ka Jūs esat laimīgs, ka esat ārsts. Šodien [*saruna notiek 27.maijā*] ir ceturrtā diena, kā savas darba gaitas slimnīcā esat noslēdzis. Kādas ir pirmās sajūtas, darba dienas rītā paliekot mājās?

Īstenībā es vēl neesmu paspējis saprast savu jauno dzīvi, jo četras dienas ir ļoti īss laiks spriedis secinājumu izdarīšanai. 38 gadus, nepārtraucot darbu, esmu nostrādājis Rēzeknes Slimnīcā. Arī tad, kad paralēli 8,5 gadus biju pašvaldības darbinieks, reizi nedēļā gāju uz slimnīcu, operēju. Līdz ar to nepazaudēju savu ārsta sertifikātu, jo apzinājos, ka no vēlētā amata, kāds ir pašvaldībā, agri vai vēlū vai nu es pats aiziešu, vai mani padzīs - jebkuram, kurš strādā vēlētā amatā, tas ir jāpieņem kā objektīva realitāte. Tāpēc es saglabāju sertifikātu un atnācu strādāt atpakaļ uz slimnīcu, un kā ārsts- ķirurgs nostrādāju līdz pagājušajai sestdienai. Tagad drusciņ jāpabauda dzīve [*smaida*].

Jā, es patiešām esmu laimīgs, priecīgs, ka izvēlējos šo profesiju - tas ir gandarījums palīdzēt cilvēkiem, ja tu to vari. Bet, ir arī otra puse - mūsu sabiedrībai ar laiku ir izveidojies iespaids, varbūt tas ir pareizi, varbūt nepareizi, to katrs novērtē pats, ka ārsti ir tie, kas apzināti vai neapzināti ļoti bieži un daudzos gadījumos nodara ļaunu cilvēkiem. Tas šīs profesijas pārstāvjiem dod nedaudz mieles, jo cilvēki neaizdomājas, ka neviens ārsts nav Dievs, ka mēs nevaram piecelt mirušos un ūdeni pārvērst vīnā. Ārsta iespējām ir robežas. Bet kopumā tā ir ļoti laba profesija, un es visiem, kuri domā, kur iet mācīties, iesaku medicīnas studijas.

Texta turpinājums 5.lpp.

Teksta sākums 4.lpp.

Par labu tam ir arī vēl viens aspekts – lai arī bija kā bija, algas mediķiem bija mazas, bet būtībā medicīnas darbinieks – tā ir apolītiska profesija, un visus šos laikus, gan juku laikus, gan trakos deviņdesmitos gadus, dzīvojot labāk vai sliktāk, maizes gabals visiem mediķiem bija. Jā, varbūt ne pārāk atzīta šī profesija, lai gan, Kovida laikā paliek daudz prestižāka.

Tomēr tie, kas aizgāja prom no medicīnas, meklēdami labāku dzīvi citās jomās, liela daļa atgriezās atpakaļ.

Pēdējie gadi pandēmijas dēļ noteikti bija daudz citādāki, kā visi iepriekšējie, ne tikai no darba viedokļa, bet arī sabiedrības attieksmes dēļ. Varbūt tieši Covid pamudināja Jūs beigt savas darba gaitas?

Kovids kā tāds – nē. Ejot strādāt uz medicīnu, visi ārsti apzinās, ka būs jāsaskaras ne tikai ar darbu skaistās, siltās telpās un baltā halātā, bet arī, ļoti atvainojos, ar cilvēku bioloģiskiem izdalījumiem, ar nepatīkamām smakām, ar neestētisko šo profesijas pusi, tāpēc Kovidu uztvērām tā – Dievs mums ir devis tādu pārbaudījumu, mums ir jātiek ar to galā. Es strādāju Neatliekamās medicīniskās palīdzības

nodaļā, faktiski visi tie cilvēki, kas nonāk slimnīcā, iet caur šo nodaļu. Slodze visiem, kas strādā, ir ļoti liela – dienā nodaļai cauri izgāja 60 – 70 slimnieku, no tiem liela daļa ar Kovidu. Redziet, uz slimnīcu jau neviens neiet ar prieku! Tas arī ir jāņem vērā. Nāk cilvēki ar savām vainām, bēdām, slimību, ar lūgumu palīdzēt, bet līdz ar to nes līdzī arī savu negatīvo enerģiju. Kāpēc es to saku? Jo medicīnas darbinieki izdeg. Ja ārstam ir stipri izteikta empātija, palīdzot gribas iejusties katra cilvēka iekšējā pasaulē, izprast viņa sāpi un dzīves grūtības, un problēmas – tādā gadījumā mediķis izdeg ļoti ātri. Ja mēs palūkojamies uz medicīnas darbinieku dzīves ilgumu – tas ir mazāks nekā vidēji populācijā. Īpaši tas attiecas uz intensīvo nodaļu darbiniekiem – ķirurgiem, piemēram. Arī mūsu slimnīcā daudzi ārsti ir aizgājuši no dzīves salīdzinoši jauni.

Vai drīkstu jautāt Jūsu domas arī par jutīgu publiskās telpas jautājumu – “karsto kartupeli” – vakcināciju?

Protams, nekādu problēmu!

Jāņu dienas noskaņās, gatavi – Līga, Marija un divi Jāņi

Foto no J. Juknas personīgā arhīva

Pašlaik sabiedrība ieilgušās un visiem apnikušās pandēmijas un ierobežojumu dēļ ir sadalījusies divās daļās – vienai vairāk vai mazāk pieņem situāciju un dodas vakcinēties, un otri, kas īsti netic visam, kas ar slimību saistīts – ne slimībai kā tādai, tās apmēriem, ne nopietnām slimības sekām, un, īpaši, vakcīnai. Arī sarunās ar mūsu pagasta iedzīvotājiem esmu noskaidrojusi, ka liela daļa nav vakcinējusies un to nemaz neplāno. Kā Jūs kā ārsts raugāties uz šo situāciju un kā ieteiktu rīkoties?

Šajā ziņā man ir sava nostāja. Pirmkārt, par vakcīnām – mūsu paaudzei bija nedaudz citādāk – neviens mums un mūsu vecākiem īsti neprasiya, vai mēs gribam vakcinēties vai nē, bērns piedzima, un trešajā dienā saņēma vakcīnu pret tuberkulozi, vēlāk arī pret stinguma krampjiem, difteriju. Tālāk, ja paskatīsieties uz savu roku, redzēsiet tur rētu – tā ir pret bakām. Kad bija sociālisms, tad neviens neprasiya, vai tu gribi, vai negribi. Bērnam ir pienācis konkrēts vecums, un viņu sapotē. Jā,

viņš divas nakts neguļ, rētā izstruto viss ārā, ar gabaliem izkrīt, nepatīkami, bet bakas kā tādas pasaulē ir izskaustas. Kāpēc cilvēki nepotējas? Pirmkārt, tā ir ažiotaža, tā ir pārprasta brīvības, demokrātijas sajūta, kuru ne pārāk pareizi uztver, jo ir ļoti plaša informācijas telpa, un ne visi dzīvo tajā informācijas telpā, kas ir pieejama mums. Cilvēkam ir jābūt sapratnei izfiltrēt to, kas ir pareizs un vajadzīgs, no tā, kas ir sēnālas. Jāsaprot, ka tas ir viens no ceļiem, kā mēs varam tikt atpakaļ pie normālas dzīves – lai varētu iet strādāt, tikties ar draugiem, svinēt Jāņus galu galā! Divi ceļi – vai nu pārslimot, vai vakcinēties, pretējā gadījumā cilvēkam jāstaigā tā kā pa naža asmeni. Otrkārt, mani tas pārsteidza, sākumā es nebiju par to iedomājies, intervija Balvu ielās. Balvi manā uztverē ir progresīvs novads, tomēr liela daļa atzina, ka nepotēsies, jo daudz blakņu esot. Bet mēs taču nezinām, kādu desu ēdam katru dienu, kas tur iekšā.

Teksta turpinājums 6.lpp.

Teksta sākums 4.lpp.

Dzeram šņabi, nezinot, kas tur iekšā, un priecājamies. Ar antiperspirantiem, dezodorantiem, tas taču ir ārprāts, ko mēs caur ādu sadzenam sev iekšā, ar visu cieņu, dekoratīvo kosmētiku. Kā ārsts varu teikt, ka komplikāciju un blakņu skaits ir stipri mazāks, nekā izdzerot jebkuru tableti, piemēram, caurejas zāles aizcietējuma gadījumā. Atšķirība ir tikai tajā, ka vakcīnas gadījumā blaknēm tiek pievērsta pastiprināta uzmanība. Paņemiet un rūpīgi palasiet jebkurām zālēm instrukciju, būsiat pārsteigti, cik daudz blakņu var būt. Potes nemaz nav kaitīgākas par ikdienišķajām lietām, kuras lietojam. Tāpēc es, protams, visiem iesaku vakcinēties pēc iespējas ātrāk ar pēc iespējas lielāku aptveri, un tad mēs atkal varētu iet uz koncertiem, baudīt mūziku un kino, un teātra izrādes.

Esat dzimis un audzis Rēzeknē. Kā kļuvāt par Ozolaines pagasta iedzīvotāju?

Pateicoties sievai. Viņa arī faktiski ir dzimusi un augusi pilsētā. Viņas ģimenē ir tāds interesants stāsts – vecāki bija no Ozolaines pagasta vienas sādžas, kādreiz jau tā bija populāri, ka vienā sādžā dzīvojošie saskatās, sadraudzējās un saprecas. Ļusveišu sādžā vienā galā dzīvoja Rubulņiņš, otrā galā dzīvoja Mežoru Mareite. Viņi apprecējās, būdami no vienas dzeravņas, un, kā tas bija 60-gados, aizgāja strādāt uz pilsētu, sadzima bērni. Bet 1982. gadā nomira sievas tēva tēvs, māja palika tukša. Un tas bija tāds laiks, laimīgi tie cilvēki, kas to neatceras, kad vajadzēja, lai nopirktu krējuma burciņu, no sešiem rītā stāvēt rindā pie veikala. Es nemaz nerunāju par gaļu, tās vispār nebija, labākajā gadījumā tie bija liellopa gaļas buljona kauli. Un tad sievas tēvs teica, ka gribot ēst gaļu un savu saimniecību. Pārdeva mašīnu un garāžu pilsētā, sapirka saimniecībai govīs, zirgus, mašīnu. Iekārtojās Matrosova sovhozā un līdz pensijai tur arī nostrādāja.

Kad arī sievastēvs nomira, mēs izlēmām pārcelties uz dzīvi Ozolaines pagastā. Mums jau sen bija doma kaut kur būvēt māju, vislabāk ārpus pilsētas pie dabas, tāpēc izdomājām, ka Ļusveišs būvēsim vasaras māju. Un jau 12 gadus priecīgi un laimīgi dzīvojam Ozolaines pagastā.

Foto no J. Juknas personīgā arhīva

Dzīve laukos ir pavisam citādāka, vai ne?

Protams! Pirmkārt, māja ir meža ielokā, un vienīgais, ko mēs redzam, tā ir sievas mātes māja, bet tuvākie kaimiņi ir puskilometra attālumā. Klusums, daba... Bet, ja gribas sabiedrību, tad atliek tikai iesēsties mašīnā un 5 minūšu laikā jau esi pilsētā. Tam, protams, ir neliela ēnas puse – pa to ceļu, kurš ved uz mūsu māju, Ismeru ceļu, ļoti reti kursē sabiedriskais transports, iet divas reizes nedēļā. Un faktiski, ja vajag nokļūt pilsētā, tad kājām ir jāiet līdz Daugavpils apvedceļa aplim, pietura ir pie Leax. Un tie ir 3,5 kilometri, kurus izstaigāt kājām nav viegli. Tāpēc ģimenē jābūt vismaz divām mašīnām, ja viena jāved uz servisu, lai ar otru var tikt mājās. Pie tam, mašīnai ir jābūt tādai, lai ziemā var izbraukt arī pa aizputinātu ceļu.

Sieva bija spiesta atkal atsākt braukt pie stūres. Tās ir savas lauku dzīves nianšes, tomēr nevienam brīdī neesmu nožēlojis mūsu izvēli pārcelties.

Lauksaimniecība mani nekad nav vilinājusi, nekad nav interesējusi, bet sievai gan *pirmie simptomi* parādījās pirms trim gadiem [smaida], kad jau sāka rušināties pa dārzu. Tagad jau ir maza siltumnīciņa, audzējam tur tomātus, pie tam tik daudz, *intensīvā lauksaimniecība*, ka pietiek pašiem un sūtam bērniem, vienu vārdu sakot, sāk parādīties lauku dzīves realitāte.

Sākam braukāt uz gadatirgiem, vajag ābelīti, vajag bumbierīti... [smaida]. Vienīgais, kas traucē dzīvot, tie ir meža dzīvnieki. Mežacūkas! Mēs ar sievu pirms dažiem gadiem iestādījām 4 kartupeļu vagas. Visu noraka [smejas]!

Teksta turpinājums 7.lpp.

Teksta sākums 4.lpp.

Pagājušajā gadā sieva saka, ka vairs nav redzējusi mežacūkas, iestādījām atkal. Visu noraka, līdz pēdējam kartupelim!

Mūsu pagasta specifika ir pilsētas tuvums, un daudziem mūsu pagasta iedzīvotājiem sociālā un darba dzīve tomēr norit pilsētā. Kā Jūs izjūtat sevi tieši kā Ozolaines pagasta iedzīvotāju, kā vērtējat pagastu?

Saikne, man protams, ir vairāk ar pilsētu, uz pagastmāju esmu aizbraucis dažas reizes noslēgt līgumus par sniega tīrīšanu un tam līdzīgi. Tikai neuztveriet to kā kaut kādu lišķību, man pašam tas ļoti nepatīk, bet šajā sakarā gribu teikt, ka pagastu personīgi es sāku sajūst tad, kad atnāca Edgars. Man gan arī ar iepriekšējām pārvaldniecēm bija labas attiecības, un, ja vajadzēja kādus jautājumus sakārtot, tad viss bija kārtībā, ļoti labi. Tomēr šobrīd ir zināma aktivizācija, tas ir tas, ko es redzu. Ar Edgara atnākšanu labi sakārtoti kapi un tiem piederošās teritorijas, salikti žogi, saraktas akas, uzbūvētas tualetes. Visi mēs esam cilvēki, un visiem gribas peldēties. Pie Gaiduļu ezera ir ļoti labi sakārtota pagasta peldvieta. Tagad sanāks man stāstīt par visām bēdām... Agrāk tur bija viss aizmēslots, stikli, pudeles. Tagad viss satīrīts, sakārtots, ir infrastruktūra – gērbtuve, ļoti laba laipa, un no pilsētas tur ļoti daudzi brauc peldēties, faktiski tuvākā peldvieta. Bet atkal... Ja cilvēks atbrauc, viņš to savu izdzertā alus pudeli vai bundžu nomet un aiziet, dibenu grozīdams! Tas drausmīgi sadusmo. Senāk bija laba peldvieta pie Kivku ezera, kas pieder privātam īpašniekiem, bet viņam nācās ap pludmali sarakt grāvjus, lai tai nevarētu piekļūt. Ne jau tāpēc, ka žēl, bet gan tāpēc, ka cilvēki piecūkoja pludmali. Slikti, ka tādi mēs esam.

Kad biju Rēzeknes mērs, tad gan ar piepilsētas pagastiem, Ozolaines, Griškānu, Verēmu, man bija savas rīvēšanās. Pilsētas nomalēs daļa privātmāju un daudzdzīvokļu māju pieguļ pagasta teritorijām, bet ne vienmēr gan iedzīvotāji, gan arī pagasts izprata, ka pilsētai saimnieciski gar šī teritorijām nekādas daļas nav. Ja bija kādas problēmas ar komunālajiem pakalpojumiem, tad pie

manis nāk un prasa atrisināt saimnieciskās problēmas, piemēram, mums trešo dienu kanalizācija nestrādā, sataisi! Nekādu problēmu, pārnesisim robežu, atrisināsim. Mans piedāvājums bija pilsētu pagarināt līdz apvedceļu apļiem. Nē, nevienam kvadrātpēdu pilsētai nedos! Par šīm lietām cilvēki ļoti dusmojās. Un komunicēt ar pagasta vadībām bija grūtāk, jo gandrīz visu pagastu vadītājas bija sievietes [smaida]. Jo tu ar sievieti nevari izlamāties! Nu, kā tu ar sievieti lamāsies [smejas]! Šobrīd man ir tāda sajūta, ka aktivizējas pagasta dzīve. Jauns un enerģisks vietējais pagasta vadītājs ir ļoti labi!

Pilsētas tuvums, protams, dod savus plusus pagastam. Varam izmantot pilsētas infrastruktūru. Piemēram, feldšeru punkta mūsu pagastam vairs nav, agrāk Barkānu mājā pretī Brāļu strādāja Gaļina Medvedjeva, visi zināja, visi uz turieni brauca, un neviens nedomāja, ka jābrauc uz pilsētu pie dežūterapeita, šeit uz vietas gan slimības lapu iedos, gan tableti izrakstīs! Vai tas ir labāk, grūti to teikt, jo tagad pie ģimenes ārsta tikt nav nemaz tik vienkārši. Rēzeknes tuvums nāk par labu arī man, piemēram, pirms kāda laika mums gadījās nelaime, pirms pusotra gada nodega tikko uzbūvēta pirts. Vajag atjaunot pirti, kā tad laukos dzīvot bez pirts! Celtnieki *baigie malači*, saka, vajadzētu no pilsētas atvest to un to. *Žik žik*, uz turieni un atpakaļ. Atbraucu, atkal saka: zini, vēl vajadzētu to un to. Vakar trīs reizes uz pilsētu braucu [smaida]! Un tas ir iespējams tikai pateicoties pilsētas tuvumam, jo neko īpaši neizmaksā braucienā ieguldītā laika ziņā.

Kā cilvēks ar pieredzi pašvaldībā, ko domājat par novadu reformu? Kā mainīsies dzīve mūsu Rēzeknes novadā, kā – Ozolaines pagastā? Vai dzīve kļūs labāka?

Te jāsāk ar senāku vēsturi – kad uzsāka iepriekšējo pašvaldību reformu, tas notika tikai reformas pēc. Tās uzsācējs bija viens no maniem politikajiem skolotājiem Ernests Jurkāns, odioza personība ar lielām ambīcijām. Reforma tika uzsākta, bet viņi nemaz nezināja, kā pabeigt reformu, cik novadus taisīt. Par laimi jāsaka, pilnīgi pietika prāta, malači, ka uztaisīja lielo Rēzeknes novadu, jo man tomēr liekas

Foto no J. Juknas personīgā arhīva

dīvaini – ir Rēzeknes novads un tam pretī – ar visu cieņu, es neko sliktu negribu teikt –, piemēram, Riebiņu novads. Kāds Riebiņu novadam var būt potenciāls, salīdzinot ar Rēzeknes novadu? Es domāju, ka mēs atgriežamies pie tā paša, kas bija. Lielākam novadam tomēr ir kapacitāte un potenciāls, kā tagad moderni saka, un kā teica man netaisni tēvs: “Liela *dzerauņa*, ir no kā izvēlēties”. Es domāju, ka mūsu novadā un pagastā uz sliktu pusi nekas mainīties nevar. Atsevišķs stāsts ir Varakļāni – grūti teikt, kā rīkoties ir pareizi. Viņi ir iestaigājuši taciņu uz Madonu, vai vajag to lauzt, grūti spriest. Iestaigātas taciņas grūti mainīt, arī stereotipus, kas cilvēkiem ir gadu desmitiem izveidojušies. Ja pēc arkla esi braucis uz Madonu, diez vai tagad gribēsi pēc tā paša arkla braukt uz Rēzekni. Nedaudz gan pārsteidza daļas varakļāniešu nievājošā attieksme pret šo pusi, ka Latvija beidzas ar Varakļāniem. Tā nedrīkst teikt. Jā, mums ir citāds etniskais sastāvs, bet tā ir objektīva realitāte, kas ir jāpieņem. **Ko Jūs novēlētu Ozolaines pagastam?**

Attīstīties, noteikti saglabāt savu identitāti, jo tas tāds spēku dodošs nosaukums – OZOLAINE. Un neasimilēties pilsētā, kā labu piemēru varu minēt Mārupi, Ādažus – Pierīgas teritorijas ar savu patstāvīgu “seju”. Cilvēki nāks uz šo pagastu dzīvot, jau tagad daudzi skrien ārā no pilsētas, būvē mājas, pretējs process, kas bija 60-tajos gados, kad visus dzina uz pilsētām. Potenciāls ir liels!

Lāsma Inkina

Ozolaines Tautas nama vadītāja

Mob.:25127340

lasma.inkina@ozolaine.lv

Ģimeņu vasara Maltas pagastu apvienībā!

Ģimene caur laiku laikiem visās kultūrās, kontinentos, valstīs un kopienās ir godināta kā viena no svarīgākajām cilvēces vērtībām. Ģimene un ģimeniskās vērtības ir kā pīlārs, uz kura balstās mūsu sabiedrība gan fiziskā nozīmē – tajās dzimst bērni, nākamā paaudze, cilvēce var turpināt savu eksistenci, gan arī sociālā nozīmē – tieši ģimene ir vieta, kurā bērni iemācās sociālās, emocionālās un citas pamatprasmes un vērtības, kurā ikviens cilvēks var gūt atbalstu, mierinājumu, prieku par kopā būšanu.

Latgale ir reģions, kam jāpievērš īpaša uzmanība un jāiegulda resursi un pūles, lai tā spētu iet līdzi citu Latvijas reģionu infrastruktūras, ekonomiskajai un cita veida attīstībai. Tieši tādēļ Latgalē ir jāstiprina un īpaši jāģodā arī ģimenes institūts, jo bez tās pamata – cilvēkiem, kas šeit, Latgalē, dzīvo un strādā, attīstās un veido ģimeni – jebkuri pūliņi attīstīt reģionu būs veltīgi.

Šajā pandēmijas un dažādo ierobežojumu laikā lielai daļai cilvēku domas un rūpes par ģimeni ir augušas. Kādam tas ir saistīts ar būtisku kopīgi pavadītā laika palielināšanos, jo daļa strādā no mājām, mājās izglītību iegūst arī bērni. Savukārt daļai cilvēku ir kritušies ienākumi vai zaudēts darbs, un tagad jādoma, kā ģimeni pabarot un uzturēt.

Kopš 1994. gada 15.maijā pēc ANO lēmuma pasaulē tiek svinēta Starptautiskā ģimenes diena. Arī Maltas pagastu apvienībā bija iecere kopīgā, sirsnīgā atmosfērā šo dienu pavadīt kopā ar stiprākajām apvienības pagastu ģimenēm. Vērojot un vērtējot šā brīža situāciju valstī, kļūst skaidrs, ka 15.maijā Starptautiskās ģimenes dienas pasākumus rīkot neizdosies, bet tomēr var cerēt uz situācijas

uzlabošanas un ierobežojumu mīkstināšanu vasaras periodā. Tādēļ iecerēts svētku programmu pielāgot situācijai un visas vasaras garumā dažādu mērogu pasākumos un aktivitātēs visu sešu Maltas pagastu apvienības pagastu teritorijās svinēt “Ģimenes vasaru”!

“Ģimenes vasarā” tiks aicinātas piedalīties visas ģimenes, tomēr īpašs akcents tiks likts uz daudz bērnu ģimenēm; ģimenēm, kuras ir stipras savās tradīcijās un, kas ir aktuāli Maltas pagastu apvienībai, dažādu tautību ģimenēm un to kopīgai sadraudzībai un vienotībai.

Visas vasarās garumā katrā Maltas pagastu apvienības pagastā notiks vietējā mēroga ģimeņu pasākumi un aktivitātes, piemēram, ģimeņu pikniki, ģimeņu kulinārā mantojuma apzināšana, sadraudzības pasākumi u.c. Tāpat vietējos Kultūras un Tautas namos gatavosimies Lielajai Ģimenes dienai, veidojot simboliskas lelles un ģimenes stāstus, kas tiks apkopoti kopējā Maltas pagastu apvienības izstādē un izdevumā.

Svētku kulminācija – “Lielā Ģimenes diena” paredzēta **Maltā 23.augustā**. Pasākumā visas dienas garumā dalībnieki – ģimenes varēs gan atpūsties un jautri pavadīt laiku, gan iegūt vērtīgas zināšanas neformālajās apmācībās, parādīt savas ģimenes talantus koncertā, izbaudīt ģimeņu kulinārās tradīcijas un daudz ko citu. Par prieku ģimenēm būs svētku koncerts ar viesmākslinieku uzstāšanos, kurā godināsim arī mūsu apvienības kuplākās un stiprākās, aktīvākās ģimenes!

Protams, jāņem vērā, ka situācija ir nestabila un pasākumu plānus, norises laikus un formātus var nākties mainīt pandēmijas izraisīto ierobežojumu dēļ. Tomēr cerēsim uz to labāko un uz tikšanos “Ģimenes vasarā”!

Kā pirmā aktivitāte, ņemot vērā epidemioloģisko situāciju, ir: **Jau tālā senatnē, kad cilvēks vēl neprata rakstīt un lasīt, viņš savas izjūtas izteica dziesmās, teikās, sakāmvārdos, mīklās, ticējumos un pasakās.**

Pasakas ir kas daudz vairāk nekā laika pavadīšana kopā ar bērnu, tā attīsta dzīvei svarīgas iemaņas. Tā kā pasakās ir viss, ar ko bērns sastapsies reālajā dzīvē, viņa

zemapziņā veidojas sava veida informācijas krātuve par dzīves situācijām. Ja vecāki ar bērniem apspriež pasakas, tad šī informācijas krātuve pildās ar jaunām zināšanām.

Šo krātuvi varam papildināt ne tikai klausoties vai lasot pasakas bērniem, bet kopā ar viņiem sacerot paši savas pasakas. Ikviens var sacerēt pasaku un dalīties tajā ar citiem. Nu tad, lai top Maltas pagastu apvienības darbīgo ģimeņu “Pasaku klade”. Ar sacerētajām pasakām varēs iepazīties Maltas pagastu apvienības mājaslapās. Veidosim video tikšanās ar to autoriem, kas arī būs skatāmas pagastu mājaslapās. Izveidotā Maltas apvienības darbīgo ģimeņu “Pasaku klade” apceļos visas MPA pagastu bibliotēkas vai kultūras namus, lai varētu iepazīties ar pasaku autoriem klātienē [ja atļaus tā laika epidemioloģiskā situācija].

Lai veicas! Sacerētās pasakas gaidīsim līdz 1. jūlijam! Tās lūdzam sūtīt uz e-pasta adresi mapasakuklade@inbox.lv, neaizmirstiet minēt Ģimenes uzvārdu un pagastu!

Kontaktinformācija
(idejas, ieteikumi, informācija, pieteikšanās u.c.):
Maltas pagasts –
elina.prusaka@rezeknesnovads.lv,
t. 26117782
Pušas pagasts –
liga.ratnika@rezeknesnovads.lv,
t. 28325655
Feimaņu pagasts –
dina.smaukstele@rezeknesnovads.lv,
t. 26478741
Silmalas pagasts –
sabine.dzene@rezeknesnovads.lv,
t. 28934024
Lūznas pagasts –
marija.gudele@rezeknesnovads.lv,
t. 28354351
Ozolaines pagasts –
lasma.inkina@ozolaine.lv,
t. 25127340

Informāciju sagatavoja
Lāsma Inkina un Elīna Prusaka

Līgo Ozolaines pagastā!

Līgotāji, līgotāji, līgo, līgo!

Nav vairs tālu Jāņa diena: līgo, līgo!

Šī dieniņa, rītdieniņa, līgo, līgo!

Parīt pate Jāņa diena, līgo, līgo!

Jūnijs ir klāt, zeme ir rotājusies ar zaļas zāles un košu ziedu paklājiem. Daba ir savā pilnbriedā, un drīz svinēsim Vasaras saulgriežus – gada īsāko nakti! Jāņu nakts tradīcijas gadu no gada ir nemainīgas – pavadīt šo nakti nomodā, dziedot Līgo dziesmas, ēdot Jāņu sieru, lecot pāri lielajam Jāņu ugunskuram. Ozolaines pagastā katru gadu nemainīgi saulgriežu vakaru pavadījām Līgo kalnā. Diemžēl, par šī gada Līgo svētkiem skaidrības vēl nav. Uz 1. jūniju situācija ir tāda, ka joprojām ir aizliegti jebkādi publiski pasākumi. Šobrīd epidemioloģiskā situācija uzlabojas, un ir cerības, ka drīzumā pasākumi ar nelielu cilvēku skaitu varētu tikt atļauti, tādēļ aicinām Jūs būt vērīgiem un sekot līdzi informācijai pagasta sociālajos tīklos un uz afišu stendiem. Tomēr jābūt gataviem, ka arī Jāņus katram būs jāpavada savās mājās.

Līgo ir svētki, kuriem jāgatavojas laicīgi!

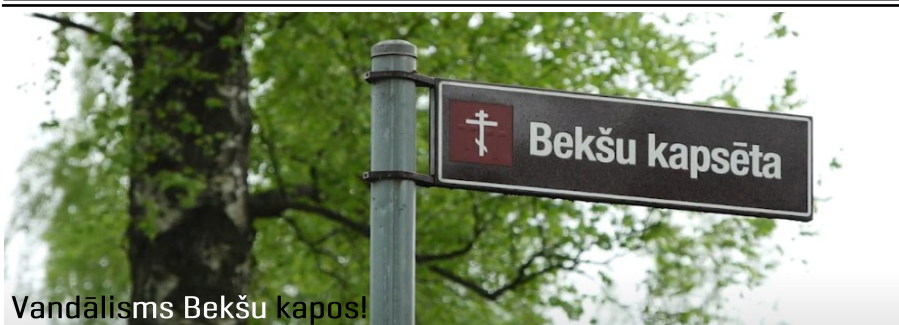
Raimonds Kalva
PHOTOGRAPHY

Ikviens ir dzirdējis teicienu “Visu gadu dziesmas krāju, Jāņu dienu gaidīdama!” Aicinām pagasta iedzīvotājus veidot kopīgu digitālo atmiņu kladi! Iesūti foto vai īsu video, kā Tu un Tava ģimene gatavojas Līgo svētkiem, piemēram, pin vainagus, lasa Jāņu zāles, mācās un skaita Jāņu tautasdziesmas un dzied Jāņu dziesmas!

Mēs Tavu aktivitāti iekļausim kolāžā un publicēsim pagasta sociālajos tīklos, bet Tu saņemsi balvu Līgo noskaņās! Gaidīsim Tavu foto vai video līdz 23. jūnijam, sūti to uz numuru 25127340!

Lāsma Inkina

Ozolaines Tautas nama vadītāja

Vandālisms Bekšu kapos!

17. maija rīts nāca ar skumju un satraucošu ziņu, kas neatstāja vienaldzīgu nevienu. Ozolaines pagasta Bekšu kapos naktī tika pastrādātas daudzu prātiem neaptveramas lietas – izvandītas kapu kopīņas, apgāzti un sadauzīti kapu pieminekļi ... un apmalītes. Skats atgādināja bildēs un filmās redzēto par postošiem vētras vai negaisa darbiem. Tomēr ar nožēlu jāsaka, ka laikapstākļi tonakt bija labi, arī postījumu raksturs liecināja, ka tas ir cilvēka roku darbs. Kopā tika apgānītas 33 kapu kopīņas. Uz notikuma vietu tikai izsaukta Valsts Policija, kas fiksēja notikumu vietu un uzsāka operatīvās izmeklēšanas darbības, šobrīd kriminālprocesa ietvaros izmeklēšana turpinās.

Notikums izraisīja plašu rezonansi sociālajos tīklos un nepalika nepamanīts arī no sabiedrisko mediju

puses – pagasta pārvalde saņēma desmitiem komentāru un ziņu Facebook, Messenger, par briesmīgo notikumu sižetu izveidoja arī Latvijas Radio Latgales studija. Daudzu uzdots jautājums bija, kādēļ kas tāds ir jādara, jo runa nav par vienkāršu vandālismu, bet par kapu kopu apgānīšanu, mirušo goda un cieņas aizskaršanu. Komentāri ar līdzjūtības izteikšanu cietušajiem, sašutumu, skumjām par pastrādāto mijās ar draudīga rakstura piezīmēm iespējamo vainīgo virzienā.

Notikums aktualizēja arī citus jautājumus, kas saistīti ar rūpēm par kārtību kapos, to apsaimniekošanu. Katrai Ozolaines pagasta kapsētai ir savs vecākais jeb kapu pārzinis. Svarīgi pieminēt, ka tas ir brīvprātīgs darbs sabiedriskajam labumam – neviens kapsētas pārzinis par savu darbu nesaņem atalgojumu. Diemžēl, pēc

notikuma tika saņemti pārmetumi. Tomēr ikvienam ir jāsaprot, ka kapsētas pārzinis nav apsargs un viņas pienākumos nevar ietilpt kapsētas apsargāšana 24 stundas diennaktī. Šie cilvēki, tajā skaitā arī Bekšu kapsētas pārzinis, nodarbojas ar kapavietu apzināšanu, var atbildēt uz interesējošiem jautājumiem, palīdzēt risināt ikdienišķus jautājumus, ko viņi godprātīgi dara. Arī pagasta pārvalde saņēma neapmierinātu cilvēku sūdzības par postījumu novēršanu. Šajā jautājumā svarīgi būtu nošķirt, kur beidzas pagasta pārvaldes atbildība, tiesības un iespējas. Iespēju robežās pārvaldes darbinieki sakārtoja sapostīto teritoriju, tomēr pagasta pārvalde nevar atjaunot katras privātās kapu kopīņas apmalītes vai pieminekļus. Diemžēl, tā ir nasta, kas guļas uz cietušo tuvinieku pleciem.

Rezumējot, ļoti ceram, ka šāda situācija ne mūsu, ne arī citu pagastu kapsētās neatkārtosies, jo notikums aiz sevis atstāj tuvinieku rūpes un sāpes, sabiedrības satraukumu par to, ka līdzcilvēki ir spējīgi pastrādāt tādus briesmu darbus. Sargāsim sevi un citus un atcerēsimies, ka mirušo piemiņa ir jāciena un jāgodā.

„Ziedu zemes” saimniece Vija

Foto no V. Terentjevas personīgā arhīva

Kurš gan nepazīst mūsu pagasta iedzīvotāju Viju Terentjevu? Visi viņu zina kā Ozolaines pagasta PII „Jāptārpiņš” skolotāju, kura šajā iestādē strādā kopš tās dibināšanas. Daudzi viņu pazīst kā Ozolaines Tautas nama folkloras kopas „Zeīļa” aktīvu dalībnieci, kurā viņa darbojas kopš kopas rašanās pirmās dienas. Taču, cik daudzi Viju pazīst kā ļoti lielu puķu mīlētāju, pazinēju un audzētāju?

Lai noskaidrotu šīs un vēl citas lietas, es vērsos pie Vijas ar saviem jautājumiem.

Pastāsti, lūdzu, nedaudz par savu bērnību, jo tik lielu darba mīlestību un mīlestību pret zemi, pret ziediem tev noteikti ir ielikuši tavi vecāki.

Mana bērnība pagāja Ozolaines pagasta Pauliņu sādžā. Mīlēt un cienīt darbu mani ar brāli vecāki radināja no agras bērnības. Kas tik nebija jādara! Jāsalsas cūkām biešu lakstus, jāsakapā tos, jāravē dārzu, jākaplē garās biešu vagas, jāstrādā ar grābekli siena plāvā pie vālu izārdīšanas, siena grozīšanas un grābšanas, jāsanes ūdeni lopu dzirdīšanai, jāuzkopj māja un pagalmi un vēl daudz daudz lielāku un mazāku darbiņu bija jādara katru dienu. Liela mīlestība pret ziediem piemita arī manai mammai. Viņa audzēja, pārsvarā, vasaras puķes – samtenes, lauvmutītes, asteres un ļoti daudz gladiolu. Daudz vēlāk, ciemojoties pie mammas un braucot mājās, man patika salauzt veselu klēpi košo ziedu un aizvest uz savu dzīvokli. Kādu reizi mamma man pateica, ja tik ļoti mīli puķes, audzē pati! Uz to brīdi Bekšos man vēl nebija ne kriptiņas zemes, lai atļautos ierīkot kādu puķu dobi.

Tad, pēc laimīgas sagādīšanās,

kaimiņš man piedāvāja lietošanā savu mazdārziņu. Es labprāt pieņēmu viņa piedāvājumu un sāku šo zemīti apstrādāt. Tā es tiku pie savām pirmajām puķu dobēm un aizsākās mana lielā aizraušanās ar puķkopību.

Tu daudzus gadus ar savu ģimeni esi nodzīvojusi daudzdzīvokļu mājā. Kā tev radās doma uzcelt savu māju?

Daudzdzīvokļu mājā es nodzīvoju veselus 20 gadus. Doma par savu māju radās 90-to gadu sākumā, kad varēja uzsākt būvi ar sovhoza atbalstu, taču „juku laiki” nelāva šo iecerī īstenot. Tāpēc iespēja sākt savas mājas būvniecību īstenojās tikai 2005. gadā. Nu jau 14 gadus es ar ģimeni dzīvoju savā mājā un joprojām labiekārtoju tās teritoriju.

Redzot tavas puķu dobes, rodas sajūta, ka to platības ziņā ir krietni vairāk, nekā dārzā.

Jā, jau 5 gadus mēs neturam lopus. Ir tikai vistas, tādēļ kopt lielos zemes gabalus vairs nav vajadzības. Tā radās iespēja un vēlēsšanās paplašināt savu puķu dārzu. Neatņemams palīgs visu manu projektu, vēlmju un ieceru realizēšanā ar savu vīrišķo spēku un atbalstu ir mans vīrs Sergejs.

Visgrūtākos zemes rakšanas un dobjū veidošanas darbus uzņemas viņš. Tāpēc es gribu pateikt viņam lielu paldies par atbalstu un palīdzību skaistuma tapšanā.

Kuras puķes tev ir vismīļākās?

Man visas puķes ir mīļas, jo katrai ir savs skaistums – smarža, krāsa, izmērs, forma. Manā kolekcijā visvairāk ir dāliju – ap 40 šķirnēm, liliju ap 30 šķirnēm, mārtniņrozēs – kādas 20 šķirnes, tulpes, rozes, īrisi, peonijas un vēl daudzas citas, tikai mazākā apjomā. Es,

ziemcietes zied līdz vasaras vidum un tad puķu dobes paliek bez ziediem. Vasaras otrajā pusē visā krāšņumā uzdzied petūnijas, lauvmutītes, samtenes, vasaras dālijas, lobēlijas un citas. Kādas nu kuru gadu iepatīkas iesēt.

Tu jau ļoti daudzus gadus nodarbojies ar puķkopību, kuras puķes ir vispietiecīgākās un kuras viskaprīzākās?

Tavā „puķu zemē” ziedēšanas laiks sākas tikko kā nokūsis sniegs un beidzas ar pirmajām spēcīgajām salnām. Kuras puķes tev labāk patīk – ziemcietes vai viengadīgās puķes?

Visas savas puķes es pavairoju pati. Rudenī ievācu sēklas, bet agri pavasarī iesēju siltumnīcā priekš stādiem. Protams, ka ziemcietes ir vispietiecīgākās – iestādi, apravē, iemēslo un vairākus gadus zied no vietas.

Kad redzu, ka ir saaugušas par biezu un vajag retināt, sāku piedāvāt radiem, draugiem, kaimiņiem, jo ir ļoti žēl stādāmo materiālu izmest.

Man ir ļoti liels prieks, kad redzu manis dotās puķes ziedam draugu vai kaimiņu dārzos.

Ir puķes, kuras kaprīzas un negrib pie manis augt. Piemēram, narcises, kuras nekādi negrib pie manis ziedēt.

Beidzot atradu vietu, kur tām iepatīkās un mani viņas šogad iepriecināja ar bagātīgiem ziediem.

Nekādas eksotiskās puķes nemēģinu stādīt, jo man ļoti patīk mūsu tradicionālo ziedu neaprstāmais skaistums.

Teksta turpinājums 11.lpp.

Foto no V. Terentjevas personīgā arhīva

Teksta sākums 10.lpp.

Tās ir puķes, kuras gadu gadiem audzēja mūsu vecāki un vecvecāki.

Savas daudzās puķu dobes veidoju pēc izjūtām un noskaņojuma. Man nav stingra grupējuma pa šķirnēm, arī šķirņu nosaukumus nemēdzu atcerēties. Ziedu un krāsu daudzveidība apkārt manai mājai ļauj priecēt skatu tik tiešām no agra pavasara līdz vēlam rudenim.

“Debesis un zeme, meži un lauki, ezeri un upes, kalni un jūra ir lieliski skolotāji, un dažiem no mums iemāca daudz vairāk nekā mēs jebkad iemācītos no grāmatām,” tā rakstījis angļu biologs, 18. gadsimta zinātnieks Džons Luboks.

Vai tas nav brīnums, ka cilvēks iesēj zemē mazu sēkliņu un tā pārvēršas par brīnišķīgu augu. Vērojot ziedu krāsaino daudzveidību un bezgalīgo skaistumu, gribas ticēt, ka ziedi mums arī kaut ko grib pateikt un iemācīt. Ko tev ir iemācījuši ziedi un aizraušānās ar ziedu audzēšanu?

Ar ziediem ir kā ar maziem bērniem. Kāds lolojums, tāds arī zieds. Jo vairāk mīlestības dosi, jo vairāk saņemsi pretī. Mani vienmēr vada ziņkārība- kāds būs zieds, kurš izaugs no šīs mazās, zemē iesētās sēkliņas vai iestādītās saknītes, kāda būs smarža, cik ilgi ziedes.

Manas puķes, mana ziedu pasaule ir kā dzīva radība. Ar tām es rīta agrumā sasveicinājos, bet vakarā atvados. Es vēlos katru dienu iedot no savas sirds siltuma katram ziedam, cenšos dienas laikā apčubināt, pēc vajadzības

Foto no V. Terentjevas personīgā arhīva

aplaistīt vai apravēt. Un tad jau var gaidīt arī brīnišķus ziedus un gūt gandarījumu no ieliktā darba un rūpēm. Mani ziedi man dod spēku, enerģiju, dvēseles mieru, harmoniju un bezgala daudz prieka.

Ko tu mums novēlētu šajā laikā, kad

daba ir atmodusies un alkst plaukt un ziedēt?

Laikā, kad daba ir atmodusies, viss plaukst un steidz ziedēt, man gribētos visiem novelēt mīlēt un kopt savu zemi. Kaut vai tā ir neliela puķu dobīte zem loga. Vēlu stādīt puķes, priecāties par mūsu zemes skaistumu, vēlu uzturēt kartībā savu pagalmu un tuvāko apkārtni. Lai visiem priecīgs prāts, lai dzīvojat saskaņā ar dabas likumiem, lai gaišas domas un saulaina vasara.

*Ar Viju Terentjevu par puķu lietām
sarunājās folkloras kopas “Zeīļa”
vadītāja Ināra Blinova*

Foto no V. Terentjevas personīgā arhīva

Ozolaines pagasta pārvalde sveici Viju Terentjevu dzimšanas dienu! Lai jums nekad nepietrūkst darāmā darba, lai nepietrūkst iespēju un draugu tuvuma, mīlestības un sirdsmiera. Skatieties nākotnē ar cerību, drosmi un apņēmību, ar spar un liksmu prātu. Jo šīs ir tās lietas, no kurām var veidot dzīvi, kādu patiešām ir vērts dzīvot.

Foto D.Jefremovs

Liepu pamastkolā noslēdzies 2020./2021. mācību gads, kurš paliks atmiņā kā mācību gads attālinātā mācību režīmā

No 2020.gada 26. oktobra Liepu pamatskolas 7.- 9.klašu skolēni uzsāka mācības attālināti, no 7.decembra attālināti sāka mācīties arī 5.- 6.klašu skolēni un no 2021.gada 25.janvāra attālināti sāka mācīties visi skolēni. Darbs attālinātā mācību režīmā - tas ir jauns mūsdienu laika izaicinājums. Pa šo laiku mēs - skolotāji, skolēni un vecāki - uzzinājām daudz jauna par virtuālās vides iespējām.

Mācību darbā skola šajā laikā izmantoja dažādus savstarpējās saziņas veidus - e-klasi, tālrunus, īsziņas, WhatsApp - ar mērķi pēc iespējas produktīvāk nodrošināt saziņu ar skolēniem, skolotājiem un vecākiem. Skolotāji veiksmīgi mācību vielas apgušanai izmantoja tiešsaistes stundas [zoom.com, virtuālskola.lv vai meet.google.com platformas], kurās skolotāji un skolēni varēja redzēt un dzirdēt viens otru.

Skola bija arī parūpējusies par nepieciešamās datortehnikas nodrošināšanu gan skolotājiem, gan skolēniem. Skolēnu ģimenes, kurām mājās nebija ne datora, ne planšetes, ne atbilstoša telefona, saņēma viedierīci ar internetu uz attālināto apmācību laiku. Mācību procesam beidzoties, skolēniem saņemtās viedierīces jāatgriež skolai atpakaļ. Neskatoties uz sniegto palīdzību, skolēnu tehniskais nodrošinājums mājās bija ļoti atšķirīgs. Daudzās

ģimēnēs vienīgo datoru bija jādala ar māsām, brāļiem vai ar vecākiem, jo daudzi arī strādā attālināti. Daudz grūtību bija sākumskolā, jo sākumskolas vecuma bērniem vēl nav nepieciešamo prasmju un iemaņu, lai patstāvīgi strādātu ar datoru.

Neskatoties uz visām grūtībām, arī šajā laikā ir iespēja paplašināt savu redzesloku, uzzināt daudz jauna, interesanta un aizraujoša. Projekts "Latvijas skolas soma" piedāvāja skolēniem dažādas aktivitātes tiešsaistē. Arī mūsu skolas skolēni, skolotāju -konsultantu vadīti, izmantoja šo iespēju.

1.- 4. klašu izglītojamie ZOOM platformā skatījās izrādi "Cauruļzobis vienīgais" Rēzeknes teātra "Joriks" aktieru izpildījumā. Tas bija mēmais detektīvs par neparastu, neredzētu dzīvnieku, kurš nelīdzinās ne īsti ķenguram, ne īsti trusim. Izrādes beigās norisinājās saruna starp aktieriem un skolēniem. Bērni atzina, ka izrāde bija ļoti interesanta, aizraujoša un izzinoša. To noskatoties tika gūtas pozitīvas emocijas, paplašināts skolēnu redzesloks dabaszinībās.

5.-9.klašu izglītojamie piedalījās interaktīvā nodarbībā "Zinātnes un mākslas krustpunkti" [Laboratorium.lv] ZOOM platformā, kur uzzināja, kā mūsdienās zinātne palīdz veidot filmas un teātra izrādes.

Par pamatu tika ņemta filma "Dvēseļu putenis".

Nodarbības vadītājs rādīja, kas nepieciešams, lai radītu ticamus efektus un pēc iespējas precīzāk attēlotu filmas notikumus.

Bērniem tika dota unikāla iespēja ieskatīties aizkulisēs, lai redzētu, kā top īsta māksla.

Liepu pamatskolas 6.-9. klašu skolēni no programma „Skolas soma” [SIA „Dzīva skaņa”] izmantoja Imantam Kalniņam veltīto izglītojošo videolekciju „Sprādziens mūzikā”. Kā visi pasākumi šajā mācību gadā, arī koncertlekcija notika digitālā veidā.

Neskatoties uz to, ka ir tik daudz iespēju virtuālajā vidē, mēs tomēr atzīstam un saprotam, ka dzīvā saskarsme skolas mācību procesā un vidē ir ļoti būtiska un neaizvietoājama.

Ārkārtas apstākļi pieprasa pastiprinātu sadarbību starp skolēniem, skolotājiem un vecākiem.

Teksta turpinājums 13.lpp.

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Par Ozolaines PII „Jāņtārpiņš” darbu vasaras periodā!

Teksta sākums 12.lpp.

Šodien, mācību gada beigās, es gribu pateikt lielu paldies vecākiem par atbalstu, līdzdarbošanos savu bērnu izglītošanā un par sapratni. Un, protams, skolotājiem, kuriem paralēli darbam ar bērniem un vecākiem, notika ļoti regulāra un intensīva savstarpējā sadarbība dažādu jautājumu risināšanā. Šobrīd visi skolotāji, skolēni un vecāki izjūt lielu emocionālu izsīkumu, arī fizisku nogurumu.

Ļoti daudz labu vārdu no vecāku puses bija izskanējis par skolēnu pārtikas pakām. Paldies par to Ozolaines pagasta pārvaldei un Maltas pagastu apvienības pārvaldei.

Priekšā mūs gaida vasara. Novēlu, lai vasara būtu saulaina un silta, bagāta ar interesantiem piedzīvojumiem. Lai visiem ir laba iespēja atpūsties!

Laimīgu, veselīgu, veiksmīgu vasaru vēlot, Liepu pamatskolas struktūrvienības vadītāja
Gaļina Bogdanova
Mob.:26086297

Vasaras periodā, kad mācību gads ir beidzies, izglītības iestādes darbinieki dodas savos kārtējos atvaļinājumos. Tādēļ iestādes darbs ir jāpārkrāso un diemžēl nekādi nevaram iztikt bez iestādes slēgšanas uz tehnisko darbinieku atvaļinājuma laiku.

Šogad iestāde neuzņems bērnus laikā no 28.06.2021 -01.08.2021. [ieskaitot]. Visiem bērnu vecākiem tika nodota informācija, ka, sakarā ar grupu skolotāju atvaļinājumiem, vecākā un jauktā vecumposma grupu

bērni tiks apvienoti vienā grupā. Atsevišķos dienas režīma posmos visu vecumposmu grupās bērnus pieskatīs iestādes tehniskais personāls.

Ja apvienotajā vecākā un jauktā vecumposma bērnu grupā bērnu skaits pārsniegs 24, tad tiks veikts apmeklējums maiņās pa nedēļām [vienu nedēļu apmeklē, otru neapmeklē]. Liela bērnu skaita gadījumā apmeklēšanas grafiks tiks izveidots iepriekšējā mēneša beigās.

Aizvadīts izlaidums septiņiem bērnudārza audzēkņiem!

Ar smaržīgiem ziediem vasara nāk,
Tā katru mūs ņem aiz rokas.
No ligzdas putnēni izlidot sāk
Tiem vēlējums – Labi lai sokas!!!

28. maijā Ozolaines pirmsskolas izglītības iestādes „Jāņtārpiņš” lielākajiem audzēkņiem, kuri šajā mācību gadā apmeklēja sešgadīgo bērnu apmācību, bija īpaša svētku diena. Šī bija viņu pirmā izlaiduma diena. Lai gan vīrusu klātesamība visapkārt neļauj svinēt svētkus ierastajā kārtībā ar vecākiem un ciemiņiem, svētki tik un tā notika! Skolotāji un vecāki ļoti parūpējās, lai izlaidums būtu jauks un neaizmirstamu iespaidu pilns. Paldies Jums!

Arī paši gaviļnieki priekšnesumos lieliski parādīja apgūtās prasmes skanīgi dziedāt un draudzīgi rotaļāties.

Topošie skolēni, lai bērnudārzā pavadītais laiks paliek atmiņā kā skaists bērnības piedzīvojums un skola ir tā vieta, kur meklēt jaunus brīnumus, jaunus piedzīvojumus! Vecāki, lai nepietrūkst izturības un pacietības, ievadot bērnus skolas gaitās!

Valentīna Mališeva
Ozolaines pagasta
Pirmsskolas izglītības iestādes
„Jāņtārpiņš” vadītāja
Mob.:28635261
valentina.maliseva@saskarsme.lv

Jekaterīnu Bondarenko— Sociālais darbinieks Ozolaines pagastā

Foto: Jānis Litavnieks

*“Nav dzīvē citas laimes un
lielākas dāvanas,
kā spēja atstāt daļu savas
labestības līdzcilvēku sirdīs”*

Sociālie darbinieki klientiem ir gan draugs, gan palīgs, gan arī psihologs. Kad cilvēka dzīvē iestājušās grūtākas dienas, tieši sociālais darbinieks var palīdzēt tikt galā ar problēmām, atbalstīt. Šīs profesijas pārstāvjus bieži var atpazīt pēc viņu labestības, atsaucības, uzmanīgās attieksmes pret citiem, līdzjūtības. Lai labi veiktu savus pienākumus, jābūt komunikabliem, rūpīgiem, noturīgiem pret provokācijām, godīgiem, taisnīgiem, labi organizētiem. Svarīga ir arī klientu uzticības iegūšana, tāpēc savs darbs jāmīl, jābūt mērķtiecīgiem un ļoti atbildīgiem.

“Strādāt par sociālo darbinieku – tā nav izvēle, bet aicinājums”: uz interviju aicinām Ozolaines pagasta sociālo darbinieci Jekaterīnu Bondarenko.

Jekaterīna, pastāstiet par sevi!

Esmu dzimusi 1986.gadā Rēzeknē, dzīvoju Ozolaines pagastā. Esmu mācījusies un pabeigusi Liepu pamatskolu, Lūznavas Profesionālo vidusskolu, Rēzeknes augstskolu un Vadības un sociālā darba augstskolu „Attīstība”.

Cik sen Jūs strādājat par sociālo darbinieku un kas ietilpst Jūsu pienākumos?

Šajā profesijā esmu no 2010.gada. Manos pienākumos ietilpst veikt sociālo darbu ar visām Rēzeknes novada administratīvajā teritorijā dzīvesvietu deklarējušām iedzīvotāju grupām ar mērķi palīdzēt noteikt, atrisināt vai mazināt sociālās problēmas. Piešķirt un organizēt Sociālā dienesta klientiem

nepieciešamos sociālos pakalpojumus, novērtējot klienta materiālo situāciju un noteikt pakalpojuma apjomu un ilgumu. Vadīt sociālā gadījuma risināšanas gaitu, nepieciešamības gadījumā, veidot starpprofesionālu komandu, nodrošinot tās vadību un funkcionēšanu. Apzināt un piesaistīt klienta vajadzībām atbilstošākos resursus, kā arī informēt un konsultēt klientus par viņu tiesībām uz sociālo palīdzību un pakalpojumiem.

Kāpēc Jūs izvēlējāties šo profesiju?

Var teikt, ka tā bija apstākļu sakritība.

Darba pieredzē esat saskārusies ar dažādiem cilvēkiem, pieradusi pie tiem, uz klausot viņu likteņstāstus. Kāds ir bijis pats savīļņojošākais mirklis šo gadu laikā?

Konkrētus gadījumus man pieminēt grūti, bet esmu sapratusi, ka pats labākais tomēr ir spēja palīdzēt kādam, kam tas ir nepieciešams. Godīgi sakot, nav viegli strādāt ar cilvēkiem, kas iekļuvuši dzīves sarežģījumos, jo tas no manis prasa lielus emocionālos resursus. Tāpēc tieši šajā profesijā, iespējams, vairāk nekā citās, grūti izvairīties no emocionālas izdegšanas. Tomēr darba plusi atsvēr visus negatīvos mirkļus. Tieši sociālais darbs dod maksimālu atdevi cilvēku pateicības un prieka ziņā, jo iespējams kāda dzīvi mainīt uz labo pusi.

Vai profesijā ir kādas grūtības?

Kā katrā profesijā, arī šajā ir savas nianšes. Augstskolā dod teorētiskas zināšanas, bet darbā iegūsti praktisko pieredzi. Darbs ar cilvēkiem ir nedaudz neprognozējams. Es savu darbienu

saplānoju, bet gadās, ka viens telefona zvans maina visa darba plānu tai dienai. Tāpēc klientus pieņemu pēc pieraksta, lai iepriekš neparedzētos gadījumos būtu iespējams vizīti pārcelt. Katram cilvēkam ir savs priekšstats par sociālā darbinieka pienākumiem, un ne vienmēr cilvēks ir apmierināts ar atbildi vai veidu, kā tiek risinātas viņa problēmas. Tāpat trūkst materiālas bāzes, lai varētu attīstīt nepieciešamus pakalpojumus, kuru mums šobrīd pietrūkst. Un tā nav tā profesija, kur var nopelnīt lielu naudu. **Kas atšķir sociālo darbinieku no citiem cilvēkiem?**

Labā sirds. Būt par sociālo darbinieku – tā nav izvēle, bet aicinājums. Labā sirds un atvērta dvēsele, tas ir tas, kas visvairāk ir vajadzīgs, lai varētu palīdzēt cilvēkiem un strādāt sociālo darbu. Lai gan sociālais darbinieks ir tāds pats cilvēks kā visi, bet savas darba specifikas ietvaros vairāk izprot cilvēka vajadzības, problēmas un redz, kā reāli cilvēki dzīvo. Jābūt labām komunikācijas un sadarbības prasmēm, kā arī spējai patstāvīgi pieņemt lēmumus, spējai analizēt un risināt konfliktsituācijas, saglabājot konfidencialitāti un toleranci.

Vai Jūs nevēlētos darīt kaut ko citu?

Dažreiz ir tādas domas, kad darba ir daudz un to ir jāizdara īsa laika periodā, bet no tevis neatkarīgu iemeslu dēļ tu to nevari paveikt. Tāpat strādāju par sociālo darbinieku vēl Lūznavas pagastā, kas rada papildus slodzi.

Teksta turpinājums 15.lpp.

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Teksta sākums 14.lpp.

Tuvinieku atbalsts, mīlestība un rūpes, mājas siltums – tas viss palīdz Jekaterinai darbā, jo to visu izdodas pārnest arī uz darba vidi. Viņa dāsni dāvā savu mīlestību arī saviem klientiem.

Darbs paliek darbs, bet ir taču arī jāatpūšas! Kā pavadat savu brīvo laiku, ko lasāt, kādas filmas skatāties?

Lasu dažādu žanru grāmatas – fantastiku, romānus, stāstus. Par filmām – man patīk skatīties komēdijas, piedzīvojumu filmas un tādu kino, kas ir balstīts uz reāliem notikumiem.

Vēl man patīk pērļot un ļoti esmu iecienījusi ceļošanu, atklājot aizvien jaunas vietas, kurās nav būs.

Ko jūs vēlētos piebilst sarunas noslēgumā?

Gribu teikt paldies kolēģiem, kuri vienmēr palīdz un atbalsta, pagasta pārvaldes darbiniekiem un pagasta

Jekaterina Bondarenko
ar OzO jauniešiem

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

iedzīvotājiem. Vietā ir teiciens: “Viens nav karotājs”.

*Ar Jekaterinu Bondarenko sarunājās
Nadežda Osipova.
Interviju apkopoja Lāsma Inkina*

**Sveicam Jekaterinu Bondarenko
dzimšanas dienā!**

**Lai katrs mirklis bauda,
kas nes prieku un smaidu.
Novēlam Jekaterinai veselību,
laimi, panākumus un labklājību!**

Foto A.Zelčs

Meistarklases profesionālu fotogrāfu vadībā!

Aicinām Ozolaines pagasta iedzīvotājus pilnveidot savas zināšanas fotografēšanā meistarklasēs divu profesionālu fotogrāfu vadībā, kopā ar fotogrāfiem dodoties ekspedīcijā pa Ozolaini un tverot mirklus. Tapušie darbi pēc tam būs skatāmi izstādē.

Meistarklases plānotas jūlija mēnesī. Tās profesionālu fotogrāfu vadībā nodrošinās Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstītais projekts „Fotogrāfijas vēstījums”.

Pieteikties Ozolaines pagasta pārvaldē pa tālruni: 64640171.

Jāpiebilst, ka meistarklašu grupas komplektēšana tika uzsākta jau pagājušajā gadā, taču sakarā ar ārkārtas situāciju nodarbības nebija iespējamas. Interesentiem, kuri pieteicās pagājušajā gadā, lūgums to izdarīt atkārtoti.

Senioru kluba „UGUNTIŅA” aktivitātes!

*No rītā mostieties
Ar saules gaismu acīs,
Ar ziedu smaidu sejā,
Ar putnu dziesmām ausīs,
Ar taureņu vieglumu domās,
Ar darāmiem darbiem rokās,
Ar dzīves mīlestību sirdī...*

Cienījamās seniores, vasara klāt, bet mēs joprojām esam attālinātas viena no otras.

Lietainais un aukstais pavasaris neļauj iziet dabā, ieiet dārzā un parūšināt zemi, lai varētu iesēt un izaudzēt nepieciešamos dārzeņus.

Un tomēr sirds paliek priecīgāka – zied pirmās puķītes, zied ābeles, bumbieres, ķirši. Skaisti un patīkami, uzlabojas garastāvoklis. Mums ir vajadzīgs spēks un pacietība, it sevišķi tagad, kad izjutam lielo stresu. Drīz skaistie vasaras saulgriežu svētki – Līgo svētki. Svētkus vienmēr gribas sagaidīt skaisti, labā kompānijā, labā pašsajūtā un priecīgā noskaņojumā.

Mīļas dāmas- klubiņa dalībnieces, lai mums visām vasaras laiks dod pozitīvu rosību, stipru veselību un dzīvesprieku.

Много уважаемая,
ШАБАНОВА КИРЬЯНА ФЁДОРОВНА!
**Поздравляем Вас
с 75 летним юбилеем!**

Желаем Вам, крепкого – крепкого здоровья, долголетия. Будь счастливой и хранимой Богом! Желаем не терять планку бодрости, упорства, продолжать быть сильной духом, не сдаваться и не уступать во всех делах. Цени и береги всё то, что у тебя есть и Боженька подарит ещё больше!

Сениориты клуба “Огонёк”,
Озолайнской волости.

*Оzolaines tautas nama
senioru interešu kluba „Uguntiņa”
vadītāja A.Tarakanova*

Par Ozolaines pagasta Bērības svētkiem 2021!

Cienījamie Ozolaines pagasta piecgadnieki, vecāki, vecvecāki un citi gaviļnieku draugi! Katru gadu gaidīts notikums ir mūsu pagasta bērības svētki, kuros vasarīgi, jautri, interesanti tiek pavadīta pēcpusdiena un īpaši tiek godināti tie bērni, kuri attiecīgajā gadā svin savu 5 gadu jubileju! Tradicionāli pasākums tiek rīkots jūnija pirmajā sestdienā par godu Starptautiskajai bērnu aizsardzības dienai, kuru svinam 1. jūnijā. Pagājušā 2020.gada sezonā, sakarā ar pulcēšanās ierobežojumiem, bērības svētki tika apvienoti ar pagasta svētkiem augustā.

Arī šogad publiski pasākumi gan iekštelpās, gan ārtelpās līdz pagaidām nenoteiktam laikam ir aizliegti, tādēļ **Bērības svētku pasākums jūnija sākumā nenotiks!** Tomēr aicinām jubilārus un gaviļniekus neskumt – pagasta pārvalde sekos līdzi aktualitātēm, un **gadījumā, ja situācija**

mainīsies uz labo pusi, svētkus, tāpat kā pagājušā gadā, apvienosim ar pagasta svētkiem augusta sākumā. Ja pasākumi netiks atļauti visas vasaras laikā, tad gaviļniekiem sagatavotās dāvaniņas tiks nodotas katram atsevišķi, iepriekš vienojoties par saņemšanas laiku.

Vēršam uzmanību, ka šogad gaviļniekus pieteikt nav nepieciešams, jo piecgadietu sarakstus pagasta pārvaldei iesniegs Rēzeknes novada dome.

*Saulainu un siltu vasaru vēlot,
Ozolaines pagasta pārvalde*

Aicinām jauniešus uz neformālajām apmācībām

Klāt vasara! Kā iepriekšējos gados, arī šogad Ozolaines pagasta jauniešiem tiek plānotas divu veidu apmācības.

Projekta „Ozolaines laika zīmes” ietvaros būs iespējams apgūt stikla apdruku, izmantojot smilšu strūklu un faskālu, lai veidotu attēlus uz konkrētām stikla virsmām (krūzītēm, spoguļiem, stikla durvīm u.c.).

Savukārt projekta „Domā un radi!” ietvaros jaunieši no auduma mācīsies izgatavot suvenīrus, izmantojot

Ozolaines pagasta Sociālajā prasmju telpā pieejamo šujmašīnu un overloku. Līdztekus varēs apgūt audumu apdruku. Nodarbības būs nedēļas garumā.

Sakarā ar esošo situāciju, abas nodarbības tiek plānotas augustā. Taču pieteikties aicinām jau tagad pie Ozolaines pagasta jaunatnes lietu speciālistes Veronikas Lazarevas pa tālr.: 26284240. Vietu skaits ir ierobežots!

Projektus atbalsta
Rēzeknes novada pašvaldības
Izglītības pārvalde.

BEZMAKSAS INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Par izdevumu atbildīga — Ozolaines pagasta pārvalde

Izdevums iznāk vienu reizi mēnesī. Tirāža: 300 eksemplāri. Elektroniski izdevumu var izlasīt Rēzeknes novada pašvaldības un Ozolaines pagasta pārvaldes mājas lapās.

draugiem.lv/ozolaine

facebook.com/ozolainespagasts

twitter.com/ozolaine

instagram.com/ozolaine.lv

[youtube.com/Rzeknes novada Ozolaines pagasta pārvalde](https://youtube.com/Rzeknes-novada-Ozolaines-pagasta-parvalde)

IZDEVĒJS:

RĒZEKNES NOVADA PAŠVALDĪBAS IESTĀDE
“MALTAS PAGASTU APVIENĪBA”

Reģ.Nr.: 40900027426

STRUKTŪRVIENTĪBA „OZOLAINES PAGASTA PĀRVALDE”

Adrese: „Lazdas”, Balbiši, Ozolaines pag.,

Rēzeknes nov., LV-4633

E-pasts: info@ozolaine.lv

Tālr.: +371 64640171

Web: www.ozolaine.lv

REKVIZITI:

Banka: A/S Swedbank

Swift kods: HABALV22

Konta Nr.: LV68HABA0551046064481

